

N. Sage: Den ærede Ordfører sagde, at for Udvalgets Fleertal var Hovedsagen den, at Loven kom ud; for mig er derimod Hovedsagen, at Loven ikke kommer ud. Det er meget ubehageligt saa ofte at maatte gaae imod Strømmen; men desuagtet kan jeg ikke nægte, at jeg troer at opfylde min Pligt ved at gjøre det, naar det er farligt at gaae med den, og det anseer jeg det for at være, at vedtage en Lov som denne. Skulde jeg have Mangel paa Grunde for at stemme imod hele Loven, saa er der i Motiverne til Lovforslaget leveret Grunde til Overskødighed af den høitærede Minister; dersom ærede Medlemmer ville tage Motiverne for sig, saa ville De finde, at de alle gaae ud paa, at Loven ikke bør komme ud. Da Loven af 17de November 1865 om Krigsfladeserstatning til Sylland udkom, troede vi her at have gjort Alt, hvad der billigt kunde gjøres for at erstatte Beboerne af de paagældende Landsdele de Tab, de havde lidt, og der var dengang ikke Tale om yderligere Erstatning; men den 31te Mai issor var der et Medlem, som stillede den Forespørgsel til Ministeren, om han agtede at indbringe nogen Lov, som skulde hde Erstatning i den her omhandlede Retning. Det var et ikke talrigt Møde, og endeel Medlemmer maade have antaget det for at være en Sag, som ikke vilde føre til videre end til Forespørgslen. Det endte med en Dagsorden, opfordrende den ærede Minister til at indbringe en Lov. Men, mine Herrer! ikke engang det halve Antal af Thingets Medlemmer stemte for denne Dagsorden, 47 stode imod 24, og efter denne Forespørgsel og denne saaledes voterede Dagsorden indbringer Ministeren et Forslag, hvori han siger: Efter det Ønske, der er blevet ytret her i Thinget, og da der ikke er store eller overveiende Vanstelsigheder eller Grunde imod Sagen, saa indbringer jeg dette Lovforslag, og vi faae da nu at vide, at efter de anstillede Undersøggelser er det selvfølgelig ikkun tilnærmelsesviis, at Opgivelserne kunne ansees for rigtige, saaledes at vi slet ikke vide, hvilke Beløb der vil komme til at gjøres Fordring paa, isald Loven vedtages. Det er dog af en meget stor Betydning, at vi vide, hvad vi foretage os, naar der er Spørgsmaal om store Summer. Den høitærede

Minister underretter os om, hvad Godtgjørelse til Kjøbstæderne angaaer, at disse Kjøbstæder have haft langt større Fordeel af den militaire Samling, som der har fundet Sted, end denne Erstatning vil kunne beløbe sig til. Den høitærede Minister erklærer nu ikke at ville modsætte sig et af Rigsdagen fremsat Ønske. Ja dertil vil jeg bemærke, at man kan faae for Meget af det Gode, og vel er det smukt og godt, at Regjeringen tager Hensyn til, hvad der er Folkethingets bestemte Ønsker; men Regjeringen bør dog være den Moderador, som sørger for, at umodne Ønsker ikke blive stillede, end sige opfyldte. Det er for mig ikke muligt at stemme for denne Lovs videre Fremme, og jeg haaber i alt Fald ikke at staae saa ganske alene. Jeg har ingen Tro til, at min Mening skulde seire; men jeg vedbliver stadigt at troe, at det er et urigtigt Forslag, som her er bragt ind, og at vi ikke bør vedtage dette, navnlig efter de Motiver, som her ere fremsatte, og som bestemt gaae ud paa, at det egentlig er et Lovforslag, som ikke burde være fremkommet. Ja, jeg vil ikke sige, at det staaer der ligefrem, men for mig er det ved at læse Motiverne tilfredsstillende godtgjort, at Lovforslaget ikke burde være kommet frem for Thinget.

Judenrigsministeren: Det er, for at denne Sags Historie kan blive noget rigtigere opfattet, end man kunde frygte for efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler, at jeg ønskede at tilføie, at denne Sags Historie gaaer ikke lidet længere tilbage end han meente, idet den allerede i Samlingen 1865—66 var Gjenstand for en Interpellation, og saavidt jeg erindrer netop paa samme Tid som, eller i alt Fald umiddelbart efter, at Loven om Erstatning for Skade fra fremmed Haand var bleven vedtagen. Den næste Bemærkning, som det ærede Medlems Udtalelse foranlediger mig til, er den, at jeg neppe troer, at nogen af de af Rigsdagen vedtagne Erstatningslove have støttet sig paa fuldstændigere Oplysninger om Erstatningens Omfang end netop det foreliggende Forslag. Jeg tør sige med fuld Bestemthed, at Loven af 17de November 1865, hvis Omfang dog